1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 33.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60; buiten Assen franco per post *f* 1,75.

WOENSDAG 26 APRIL.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels 75 cent en voor elken regel meer 10 cent, behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS des KONINGS in de Provincie *Drenthe* verwittigt de paardenfokkers en verdere belanghebbenden in dit gewest, dat op den 2 Mei ek. des middags ten 12 ure, door den kommandant van het korps jagers te paard te Leeuwarden zal worden overgegaan tot de publieke aanbesteding der leverantie van 114 remontpaarden en wel in zes loten, ieder van 19 stuks, waarvan de voorwaarden van aanbesteding voor de gegadigden ter lezing liggen zoowel aan de bureaux der Provinciale Besturen, als aan het bureau van den Kwartiermeester van genoemd korps en bij het Ministerie van Oorlog.

Assen, den 22 April 1854.

De Commissaris des Konings vnd.
DE VOS VAN STEENWIJK.

DE VOORZITTER van den Raad der gemeente Assen brengt bij deze ter kennis van een ieder, dat ter voldoening aan art. 31 der wet van 4 Julij 1850 (staatsblad no. 37), de lijsten der kiezers voor Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, der Provinciale Staten en van den Gemeente-raad op heden zijn gesloten, aangeplakt en voor een ieder ter Secretarie ter inzage zijn nedergelegd.

Assen den 24 April 1854.

De Voorzitter voornoemd,
H. J. OOSTING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente Assen,

Gelet hebbende op het rapport van den heer Brandmeester Generaal in dato 15 dezer betrekkelijk den brand, den 22 Maart j.l. voorgevallen ten huize van den ingezeten *Salomon Engers*;

En in aanmerking hebbende genomen, dat zij, die ter hulpe snelden, belangeloos hunne krachten inspanden om het vuur te keer te gaan;

Vervullen bij deze de aangename verpligting, aan allen zonder onderscheid den dank des bestuurs te betuigen, en meenen hier openlijk te moeten vermelden, dat in de eerste plaats daarop aanspraak kan worden gemaakt door *Cornelis Lamberts*, *Willem de Vries*, *Koert Winters*, *Cornelis Broeksma* en *Frantz Nielsen*; als hebbende de eerstgemelde, daartoe bijgestaan door de vier laatstgemelden door het aanbrengen van een zeil het huis van *J. Ferwerda* behouden en daardoor den voortgang van den brand grootendeels gestuit.

Assen den 18 April 1854.

De Burgemeester H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

24 April.

De liefhebbers van oorlogsnieuws zijn wanhopig.

Geene bataille in de Donau-Vorstendommen — geen zeegevecht in de Zwarte zee, noch in de Oost-zee! Alles gaat even langzaam.

Napier schreef, dat eene tuchtiging van den Czaar hoogst moeijelijk zou zijn en men in allen gevalle daarop eerst in 't verschiet moest rekenen, Dat had hij ook wel kunnen zeggen, toen hij te Londen de held was van banketten en meetings. Hij heeft ontdekt, dat de Czaar zijne kusten ontzettend versterkte! De Hertog van Cambridge, die te Parijs zoo gevierd werd en die regelregt naar het Oosten moest vertrekken, verliet dan ook die stad en trok naar — Weenen! Waarom? Men zegt, om op de bruiloft te zijn van Keizer Frans Jozef. Maar — dat huwelijk zou wel voltrokken kunnen worden zonder den hertog van Cambridge — zeggen zij, die liever hadden gezien, dat de chef van een gedeelte der geällieerde hulptroepen zich naar Constantinopel had gespoed. Geheel en al ongelijk hebben zij niet, maar de Engelsche Prins zal te Weenen nog wel iets anders hebben te doen, dan een huwelijks-compliment af te leggen.

Naar men verzekert, heeft Napier veel zin aan Kroonstadt; terwijl de Keizer van Rusland onlangs de werken dier gewigtige plaatsen bezoekende, zeide: „ik ben waarlijk nieuwsgierig, hoe men het zal aanleggen, om Kroonstadt aan te tasten." De stad zelve zal weinig gediend zijn met den „zin" van Napier en met de „nieuwsgierigheid" van den Czaar. De stad is versterkt door een kweekeling der Parijsche polytechnische school, door Napoleon I aan Alexander I afgestaan. Nu zal Napoleon III, als 't mogelijk is, verwoesten, wat een Franschman daarstelde.

Napier heeft echter zooveel en zoo verschrikkelijke vernielingsmiddelen aan boord, dat hij de streelendste verwachting koestert op eene verwoesting van Kroonstadt.

En wat heeft hij dan op Rusland gewonnen?

Het Fransche expeditie-corps werd in den beginne, na lang en rijp beraad, op 50,000 man bepaald. Later kwam men op het denkbeeld, om het nog met 50.000 te vermeerderen, en nu verzekert men, dat het op 150,000 man zal worden gebragt! Wordt de oorlog werkelijk gevoerd — eischt men van Rusland steeds, wat men *begon* te vragen, en antwoordt de Czaar altijd *neen!* dan zullen de 150.000 man Franschen hoogstens de helft zijn van het corps, dat eens voor de „halve maan" haardstede en altaren moet verlaten.

Engeland, in 't geheel niet verkwikt en gesticht, na de lezing van Napiers jobs-brief, hield zich onmiddelijk bezig, om ook zijne zeemagt te versterken, en vooral, om kleine rivier-kanonneerbooten te doen bouwen. Men gelooft wel, dat de Russische vloot de geallieërde Engelsche en Fransche *in volle zee* niet zal kunnen weerstaan, maar voorspelt ook, dat eerstgenoemde zoöveel mogelijk elk gevecht zal ontwijken en alleen weerstand bieden, dáár, waar zij is beschermd door het geschut van vestingwerken en oeverbatterijen. Vierenzeventig schepen zijn steeds bezig, om troepen en oorlogs- en levensbehoeften uit Engeland naar den Levant te brengen!

Het half officieële Pruissische blad, de *Zeit*, zegt, dat het jongste protocol te Weenen door de vier Mogendheden geteekend, *veel* en *weinig* beteekent, trouwens, wat beteekenen de meeste documenten, als de goede trouw die niet teekende? De *Zeit* verzekert, dat Pruissen gaarne als billijk erkent het *principe*, dat Engeland en Frankrijk ten oorlog voert, maar daarom nog geene alliantie tegen Rusland wil sluiten, om dat principe door vuur en zwaard geldig te maken.

Het tractaat tusschen Engeland en Frankrijk is nu wereldkundig. (Zie onder Frankrijk.) De hoofdinhoud is: handhaving van Turkije's onschendbaarheid, geen winst-bejag door dezen oorlog — geen vrede zonder beider toestemming."

Nesselrode, Rusland's eerste Minister, heeft aan al de Russische Consuls eene circulaire geschreven, nopens den Griekschen opstand. Dienaangaande is des Czaars oordeel zeer gunstig, en hij zou zelfs hebben verklaard, nimmer te zullen dulden, dat de opgestane Provincien ooit weder onder het gezag des Sultans geraakten.

De Fransche *Moniteur* gaf aan Frankrijk het verblijdend(!) berigt, dat de zeemagt des Keizerrijks, verdeeld in drie eskaders, thans uit 56,000 man bestaat, terwijl de Engelsche vloot niet meer dan 55,000 man telt. Van waar die blijdschap hierover? 't Zijn immers hartevrienden — de Franschman en John Bull. Die verheugd is, zegt dikwijls, zonder dat hij 't weet, meer of iets anders dan hij zeggen moest!

Der Engelsche Regering komt alle lof toe voor de vrijgevigheid harer handels-principes in dezen oorlog. Schepen onder onzijdige vlag mogen goederen aan- en uitvoeren, behalve oorlogstuig. Engelsche schepen alleen zullen niet in betrekking mogen komen met vijandelijke havens. Maar — om den uitvoer van Engelsche waren uit de Russische havens te bevorderen, zullen zelfs tot 15 Mei Russische schepen vrijelijk die havens mogen verlaten, daar geene onzijdige schepen in geblokkeerde havens durven komen.

Dit zijn inderdaad vrije handels-principes!

De Noord-Amerikanen willen echter kaper brieven nemen, indien het adres der Kamer van koophandel te New York, aan den President, den Senaat en de Kamer van Afgevaardigden *tegen* de kaapvaart dit niet belet.

Een Russisch koopvaardijschip werd in de Oostzee door de Engelschen genomen. Zij plaatsten daarop eene wacht, en toen was de prijs goed beward, zoo dachten zij. De Rus tracteerde de Engelsche pikbroeken lustig en deze dommelden, toen de flesschen — brandewijn met peper? — ledig waren, zeer gerust in. Middelerwijl ligtte de Rus de ankers, koos met zijn gezelschap het ruime sop en bragt het schip te IJstad binnen. Als de wacht wakker wordt, zal de ontmoeting wel aardig zijn en nog eens eene vrolijke scène opleveren in het Oostersch drama.

Nopens de kerkelijke kwestie in Baden verneemt men, dat zij met vernieuwde hevigheid is uitgebarsten. De aartsbisschop van Freiburg, merkende, dat de Regering water in den wijn deed, werd stoutmoediger en vaardigde eene zeer tartende bekendmaking uit, waarin hij hoog opgaf van zijn voornemen, om de regten der geestelijkheid te handhaven. De Regering ziende, waartoe zachtheid en toegevendheid leidde, liet voor het nieuwe, door den Prelaat geopende seminarie soldaten plaatsen, die de heeren studenten den toegang beletteden.

Ten slotte nog een opmerkelijk berigt: de Slavenmarkt, die te Constantinopel kwijnende was, werd weer zeer levendig, sints de geallieerde vloot in den Bosporus in de Zwarte zee spelevaarde. Circassische meisjes worden in menigte aangevoerd. De markt is daardoor gedaald. Een mooi meisje viel van 30,000, op 20,000 piasters.

Het is een oorlog ten gunste der wereld-beschaving en van Volks-vrijheid!

Immers te Manchester hield men nog dezer dagen eene *meeting*, waarin verklaard werd, dat het zwaard niet in de schede moest worden gestoken voor Italie, Polen en Hongarije vrij waren verklaard.

En de Paus zond van zijne onderdanen naar Turkije om voor de „halve maan" te strijden!

25 April.

Het Weener dagblad *die Presse* meldt, dat er in de Dobrudscha tusschen Puschgagiez en Kostelli tusschen de Turken en de Russen een veldslag zou hebben plaats gehad, waarbij de laatsten de nederlaag en tevens een groot verlies zouden hebben geleden; de slag zou gedeeltelijk beslist zijn geworden, doordien de gecombineerde vloot bij Kustendsche de linkervleugel van het Russische leger had aangevallen. Wij moeten er echter bijvoegen, dat men te Weenen weinig geloof aan dit berigt sloeg, en de Turken-vrienden dus wel zullen doen, om nadere tijdingen af te wachten, alvorens zich geheel aan hunne vreugde over te geven.

Voor de zaak der Turken en hunne geällieerden is het echter zeer te wenschen, dat dit berigt bewaarheid moge worden.

Het is toch niet te ontkennen, dat de groote verwachtingen, welke een gedeelte van Europa, na de brommende artikelen van de Engelsche en Fransche bladen, — na de hooge toon en de dreigende opeisching, welke keizer Napoleon en koningin Victoria aan keizer Nicolaas hebben doen hooren, — na de verklaring, die de beide eersten hebben afgelegd, dat de oorlog krachtig zou gevoerd worden, om denzelven spoedig te doen eindigen, had opgevat van de maatregelen, om den Czaar weldra aan de voeten der Westersche Mogendheden te zien, in de laatste tijden aanmerkelijk zijn gedaald.

In de Donau-Vorstendommen, zeide men, waren ter naauwernood Russen genoeg, om de Turken te kunnen weerstaan, en ziet, naauwelijks is het jaargetijde eenigzints gunstig, of de Russen trekken den Donau over, drijven de Turken op alle punten voor zich uit, en men bevindt, dat er aan de oevers van dezen stroom 200.000 Russen zijn gelegerd.

De Zwarte zee, dacht men, zal zoodra de oorlog verklaard is, spoedig door de gecombineerde vloot van alle Russische schepen gezuiverd zijn. Odessa zal beschoten, althans geblokkeerd worden; men zal pogen het sterke Sebastopol te verwoesten, en de daarliggende Russische vloot te vernielen. En wat gebeurt? niets van dat alles! zelfs heeft de gecombineerde vloot niet kunnen verhinderen, dat de Russische vloot de bezettingen van de verstrooide forten aan de Circassische kust afhaalde en in veiligheid bragt.

Van het Turksche leger in Azie worden ook Jobstijdingen vernomen; dit leger bestaat grootendeels uit ongeregelde benden, die liefst ieder op hare eigene wijze en naar eigen zin en hartelust den oorlog voeren, soms den vriend niet van den vijand onderscheiden, en is er wat te rooven en te plunderen, den vijand vergeten, ja dikwijls als hun buit groot genoeg is, hun aanvoerder goeden dag wenschen en eenvoudig naar huis gaan, om daar op hun gemak den buit te verteren; onder dit leger nu, of liever onder deze benden moet, volgens de laatste tijdingen, de tijphus en de roode loop hevig woeden; wel doet men al het mogelijke, om de verliezen te herstellen, maar dit gaat niet gemakkelijk. De Russen kennen den toestand van dit zoogenaamde leger, en maken zich gereed, om ook op dit punt den oorlog met kracht door te zetten.

De Sultan lijdt voortdurend hevig aan geldgebrek, hij heeft bovendien ernstig te strijden met de wetgeleerden en de geestelijkheid, die grootelijks ontevreden zijn over de gelijkstelling van de Christen-honden met de geloovige volgers van Maho-

---

DE VERTELLER ENZ.

Eene les voor Kunstkoopers.

Eenig huisraad lag voor de deur opeengestapeld, en een deurwaarder noodigde elk voorbijganger uit, om iets te koopen. Eenigen bleven stilstaan, doch vervolgden hun weg na een blik op de goederen geworpen te hebben. Zelfs de bedelaars verwaardigden zich niet bij zulke oude, versletene en gebrokene stukken een oogenblik te verwijlen. Ziende dat zijne pogingen vruchteloos waren, wendde de deurwaarder zich tot een oud mannetje met een bril op, en zeide:

„Gij zult ze voor de kosten hebben, maestro Caverdono. Ik vrees dat niemand in Rome arm genoeg is om de prullen van de weduwe Pelessino te koopen. Alles bij elkaâr zal nog geen drie dukaten opleveren."

„En het wijf is me twaalf schuldig!" riep het mannetje, met den stok op den grond stampende, „twaalf dukaten, Jacopo, zoo waar als ik een christen ben! Misschien wel meer, want ik stelde zooveel vertrouwen in haar man; ik bezorgde hem olie, borstels en verwen, zonder ze te tellen. Hoe kon ik ook weten, dat hij zou sterven voor hij ze betaald had? Ja, ja, ik ben te goed, stel te veel vertrouwen in de menschen. Ge ziet nu eens wat hij mij gelaten heeft — die prullen, eene vrouw en vier kinderen. De vrouw en kinderen *kan* ik niet verkoopen, en de meubels *willen* zich niet laten verkoopen. Wel, wel, Jacopo, niemand is toch zoo ongelukkig als een arm man, die toch nog iets heeft; een ieder bedriegt hem, besteelt hem. . . ."

„Spreek zoo hard niet," viel de ander hem in de rede, „de vrouw en de kinderen zijn hier, en gij weet wel hoe gevoelig zij is: al wat gij zegt zal ze als een verwijt aanmerken. En buitendien, maestro, was het toch niet de schuld van den armen Pelessino, dat de koorts een einde aan zijn leven maakte."

„Neen; maar 't was wel zijn schuld, dat hij voor twaalf dukaten van mijn waar genomen heeft."

„Zoo hij niet gestorven ware, had hij u betaald."

„Ja, dat wil ik wel gelooven."

„Waarom klaagt gij dan?"

„Waarom of ik klaag?" riep het mannetje, omdat hij niet genoeg heeft nagelaten, om zijne schulden te betalen."

„Wel, wel," antwoordde de deurwaarder, de schouders ophalende, „de arme menschen kunnen het niet altijd helpen, dat ze niet eerlijk zijn; de Voorzienigheid heeft daar ook de hand wel in. Zij worden alleen door hun werk in staat gesteld te betalen; en zoo Zij hun hunne gezondheid ontneemt, zijn zij niet meer verantwoordelijk voor hunne schulden. Wie weet, maestro Caverdono, of die twaalf dukaten, die gij naar alle waarschijnlijkheid niet zult krijgen, u niet een plaatsje in het paradijs zullen koopen."

„Gij moest liever niet spotten met iets dat heilig is, Jacopo," zeide Caverdono verontwaardigd. „Ge moest liever op uwe zaken passen en koopers roepen."

De deurwaarder glimlachte, doch deed wat hem gezegd werd, terwijl Caverdono het huisraad overhoop haalde, als wilde hij nogmaals de waarde er van schatten.

De ongelukkige vrouw van den schilder, die óf dit gesprek niet gehoord had, óf er geen acht op had geslagen, had zich al dien tijd niet verroerd. Zij zat niet ver van de deur op den grond; hield twee kinderen vast van bijna gelijken ouderdom; een derde lag vóór haar; een vierde speelde met stroo van de wieg.

De uitdrukking van haar gelaat was kalm; geen traan stond in haar oog, geen zucht ontvlood haar lippen; doch haar gelatenheid zeide meer dan jammerklagten — was erger dan wanhoop. Het was die hoogste graad van moedeloosheid, waardoor een mensch zijn levenspad bewandelt, even als een misdadiger, die naar het schavot gaat — zonder weifeling of voorzorg — bijna onverschillig, omdat het einde zeker en onvermijdelijk is.

Eenige lieden hadden zich nu om het huisraad verzameld, en Jacopo kondigde de verkooping aan.

Navolging is de wet van den mensch, even als de zwaartekracht de wet der stof is — ja, het is zijn eenige wet. Er kwamen nu nog meer menschen, die ook bleven staan, omdat er anderen stonden; en waar weinige oogenblikken te voren niemand geweest was, zag men weldra een kleinen volksoploop. Niemand kocht iets, doch allen betastten en bezagen de dingen, zonder te weten waarom; weinigen slechts schenen minder nieuwsgierig te zijn, toen zij zagen welke dingen de nieuwsgierigheid van anderen hadden opgewekt.

Twee heeren, die voorbij gingen, konden door het toenemende gedrang niet verder gaan.

„Wat beteekent dat weêr?" vroeg de oudste, met een *air* van trotsche onverschilligheid, waardoor de Engelschman dadelijk herkend wordt.

„Waren wij in onze goede stad Parijs, milord," hernam de ander, op dien luchtigen toon, waardoor de Franschman zich overal onderscheidt, „dan zou ik zeggen dat eene vrouw haar man sloeg, of dat men een kat de ooren afsneed."

med; en om de maat vol te meten, staan zijne Grieksche onderdanen tegen hem op, en maken er geen geheim van, dat zij niets minder begeeren, dan den grooten Heer met zijne Ulemas en alle zijne geloofsgenooten weder over den Bosphorus te jagen, van waar hunne voorzaten voor eenige eeuwen kwamen, om aan de Grieken hunne zelfstandigheid als volk te ontnemen en hen tot weinig meer dan tot slaven van hunne Aziatische veroveraars te maken.

En wat hoort men uit de Oostzee?

Toen Napier derwaarts vertrok, en men vernam, wat er toen gebeurd is en gesproken werd, en hoe de Koningin, als heerscheres van de zee, het laatst vaarwel toewuifde aan eene vloot, „zooals de baren nog nimmer droegen, die vooraf gegaan werd door de schrik en gevolgd door de overwinning, „zag ieder zeker in zijne verbeelding de bewoners van de Russische Oostzee-kusten, met vrouwen en kinderen, met pak en zak, naar het binnenland vlugten, de Russische vloten en vestingen in rook opgaan, en de Noordsche beer reeds zieltogende aan de voeten van Napier liggen.

En wat gebeurt?

De vloot schijnt huiverig, om zich in de Russische wateren te wagen, zij houdt zich bezig met eenige Russische handelschepen te jagen. Napier heeft bovendien het berigt naar huis gezonden, dat men zich geen te groot denkbeeld moest maken van de gemakkelijkheid, waarmede de vloot in de Oostzee hare zending zou kunnen volbrengen, zij trof de Russische vestingen goed versterkt aan, voorzien van zware en geoefende garnizoenen, de Russische vloot bezet met eene talrijke bemanning, en niet gezind, om in open zee een slag te wagen, het vaarwater gevaarlijk en de bakens weggenomen.

En achter al deze donkere vooruitzigten verheft zich het leger van den Czaar, bestaande uit *een millioen* goed gedresseerde en in godsdienstige geestdrift gebragte soldaten!

Engeland en Frankrijk zien dan ook reeds de noodzakelijkheid in, om hunne strijdkrachten te vermeerderen, en zij zullen dat waarschijnlijk nog meer moeten doen, want beiden hebben te veel belang er bij, om zegepralend uit den strijd te treden, dan dat zij daartoe niet hunne uiterste krachten in zouden spannen. Wanneer de Fransche troepen niet alleen den smet niet uitwisschen, welke de Russen in 1812 en 1813 op de Fransche wapenen hebben gelegd, maar met nieuwen smaad beladen te Toulon terugkeeren, van waar zij met zulke hooggespannene verwachtingen vertrokken; wanneer de ijdelheid van de Fransche Natie zulk eene gevoelige beleediging ondergaat, dan loopt de nog naauwelijks een jaar oude Regering van Louis Napoleon groot gevaar van te eindigen op dezelfde wijze als die van Louis Philippe, en zulks te meer, daar in Frankrijk nog zeer vele elementen van ontevredenheid bestaan, die niet dan met geweld onderdrukt worden. Zoo Engeland het onderspit mogt delven, dan ontvangt de zedelijke overmagt van dit Rijk, die grootendeels berust op de meening van deszelfs onoverwinnelijkheid, niet alleen in Europa, maar vooral in Indie, zulk een knak, dat Albion zulks welligt nimmer te boven kan komen. Engeland kan nimmer in de werkelijkheid de meening regtvaardigen, welke Indie van deszelfs magt heeft; een nederlaag in Europa en het Engelsch-Indische kaartenhuis begint te waggelen, en het stort in, zoo de Indische bevolkingen vernemen, dat het heeft moeten onderdoen voor Rusland, deszelfs mededinger in Indie.

Het is dan ook ons geloof, dat de oorlog niet spoedig zal geëindigd wezen, en van weerskanten groote inspanning zal vorderen.

Engeland en Frankrijk moeten, nu Oostenrijk en Pruissen hen niet werkdadig ter zijde staan, hun heil in hunne naauwe vriendschap zoeken; zij bewijzen elkander dan ook over en weder allerhande beleefdheden; het is thans van weerskanten: aap wat heb je mooije jongen; nog voor anderhalf jaar was het anders, men versterkte toen de Engelsche kusten tegen een mogelijk gestelden inval der Franschen! Men komt thans aan beide zijden tot de ontdekking, dat beide volken eigenlijk bestemd zijn, om voor eeuwig vrienden en bondgenooten te wezen, en dat het een eeuwenlang misverstand is geweest, dat de geschiedenis slechts enkele jaren kan aanwijzen, waarin de onderlinge naijver hen niet in onmin zoo niet in dadelijke oorlog deed leven. De opperbevelhebber van het Engelsche expeditie-leger en de Hertog van Cambridge zijn op de meest hartelijke en luisterrijke wijze te Parijs ontvangen; Koningin Victoria zal een bal bij den Franschen gezant te Londen bijwonen, terwijl vóór haar geen Koning of Koningin van Engeland immer een feest bij een vertegenwoordiger eener andere Mogendheid met zijne of hare tegenwoordigheid vereerde, ja zij wil de beleefdheid, naar men zegt, zoo ver drijven, van met haar gemaal een bezoek aan Napoleon III te brengen.

De grijze Paskewitsch is 16 dezer te Bucharest aangekomen; met denkt, dat diens aankomst het sein zal wezen voor groote krijgsoperatien.

Door middel van den telegraaf is te Weenen het berigt ontvangen, dat de bruid des Keizers 22 dezer, te vier ure namiddags, hare intrede in de hoofdstad gedaan heeft, en dat door den Keizer bij die gelegenheid eene uitgebreide amnestie verleend is voor alle misdaden en vergrijpen tegen den persoon des Keizers, terwijl de aanhangige processen wegens openbare rustverstoringen geen verderen voortgang zullen hebben. Ongeveer 500 veroordeelden wegens hoog verraad, hebben gratie bekomen. Bij deze gelegenheid is ook de staat van beleg in het Lombardysch-Venetiaansch Koningrijk opgeheven.

Volgens de *Univers* zou er weinig hoop bestaan op een gunstigen afloop van de onderhandelingen tusschen graaf Leiningen-Billigheim en het hof van Rome, over de geschillen tusschen de Badensche regering en den bisschop van Freiburg. Men wil zelfs, dat de Oostenrijksche gezant bij dat hof, met welke graaf Leiningen zich in verband gesteld had, zou verklaard hebben, dat naar zijn gevoelen, de H. stoel nooit zou kunnen besluiten tot concessien, zoo als de Badensche regering die eischt.

De Pruissische gezant, ridder Bunsen, heeft, volgens den *Times*, het voornemen zijne betrekking te Londen neder te leggen, op grond dat hij het gezantschap niet waarnemen kan in eene dubbelzinnige houding, die hem opgedwongen was, ten einde zijne terugroeping te bewerken. De politieke gevoelens van den hr. Bunsen strijden met die van het ministerie zijns gouvernements.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

De Commissie van rapporteurs der Tweede Kamer, tot het opmaken van het rapport betreffende het verhandelde in de afdeelingen over het wetsontwerp tot uitbreiding van de Regtsmagt der Kantonregters in strafzaken heeft haar verslag in het licht gegeven. Volgens dat stuk, hebben vele leden met bevreemding dit voorstel zien aanbieden, waarbij tot slechts eene gedeeltelijke wijziging, een, naar hun inzien, gevaarlijke greep in den bestaanden toestand van zaken wordt gedaan, vooral met het oog op de door den tegenwoordigen Minister van Justitie benoemde Staats-Commissie. Eene stuksgewijze organisatie in de regterlijke magt kwam hen zeer nadeelig aan de geheele zaak voor. Zij meenden, dat, zonder een geheel systeem bloot te leggen, men tot geene partiële wijziging kon overgaan. Zij wezen op het 5e add. art. van de Grondwet, volgens hetwelk eene „nieuwe regterlijke inrigting" wordt gevorderd, en niet de organisatie van een der onderdeelen, en achtten dienvolgens het ontwerp strijdende met de bepaling van de Grondwet, te meer nog, dewijl tijdens de zamenstelling van dat art. wel duidelijk uit de discussien is gebleken, dat het in dien zin moest worden opgevat. De vrees is dus daardoor ontstaan, dat dit ontwerp de algemeene herziening zal verschuiven. — Niet meer dan billijk scheen dus aan deze leden hun wensch om te mogen weten, of omtrent dit wetsontwerp het gevoelen der commissie door de Regering is ingewonnen: in ieder geval, in welk verband dit voorstel tot het te wachten algemeen ontwerp staat? Hieromtrent wordt door de Regering in de Memorie van Toelichting tot dit ontwerp niets gezegd. — Vele leden deelden in het gevoelen der Regering, dat aan de regtsmagt der Kantonregters uitbreiding kan worden gegeven, doch men vond, dat men in dit ontwerp te ver was gegaan. In elke regtspleging, maar vooral in de vervolging tot en toepassing van straffen, moesten aan de justiciabelen waarborgen gegeven worden van eene rigtige regtsbedeeling, die in hechtheid behooren toe te nemen, naar mate de straffen in zwaarte vermeerderen. En nu meende men, dat bij de kantongeregten, althans zoo als ze nu zijn ingerigt, in zekere mate gemist worden de vereischten voor zulk eene aanzienlijke uitbreiding hunner regtsbevoegdheid, als hier wordt voorgesteld. Niet alleen dat bij hen ten eenen male gemist wordt het gezamenlijk overleg van meerdere regters, maar ook het personeel der kantonregters en van hunne plaatsvervangers scheen hier en daar voor de aan hen op te dragen taak niet volkomen berekend.— Ook wordt door die leden opgemerkt, dat men niet uit het oog moet verliezen, dat de hoogst geringe bezoldiging dier ambtenaren, te weeg brengt, dat de betrekkingen van kantonregter veelal in handen blijven van minderkundige en de ondervinding van lateren leeftijd missende personen.

— De *Indier* berigt, dat er dit jaar weder 1400 man suppletietroepen naar Oost-Indie zullen gezonden worden.

— Door het hooger bestuur is beslist, dat de miliciëns-verlofgangers, behoorende tot de ligting van 1849, *niet* aan de ophanden zijnde inspectie in de maand Mei aanst. zullen behoeven deel te nemen,

— Met leedwezen verneemt men, dat H. K. H. prinses Frederik andermaal ongesteld is geworden; zoodat HD. hare vertrekken houdt.

— De Koningin is geheel hersteld.

— Ten bewijze hoezeer de waarde der landerijen ook in Zuid-Holland toeneemt, dient de bijzonderheid, dat eene woning met eenig land, die voor 20 jaren geene duizend guldens waarde hadden, hetwelk daaruit blijkt, dat eene hypotheek van negen honderd guldens voor eene som van acht honderd werd afgekocht, dezen winter in Rijnland verkocht is voor bijna zes duizend guldens, zonder dat huis en land eenige verbetering hebben ondergaan.

— Z. M. de koning heeft aan *Jan Buuts*, door het prov. geregtshof van Noord-Brabant ter zake van moord op zijne voormalige geliefde, te Heesch bij Oss, tot het zwaaijen met het zwaard over het hoofd en 12 jaren tuchthuisstraf veroordeed, kwijtschelding van eerstgemelde straf verleend.

— Men wil weten, dat de stoomboot, waarmede Jhr. *Andringa de Kempenaer*, bekend door zijn gedrag jegens de erfgenamen van Koning *Willem* II., uit Engeland naar Amerika is vertrokken, reeds zes en dertig dagen vermist is, en men vreest derhalve, dat dit vaartuig vergaan zal zijn.

„Wij hopen," zegt *de Grondwet*. „dat deze vrees blijken zal ongegrond te zijn, ook omdat het ons leed zou doen, dat de heer *de Kempenaer* op dergelijke wijs aan zijn einde zou zijn gekomen. Treffend is echter de omstandigheid; dat, naar geloofwaardige personen ons verzekeren, de beroemde waarzegster *le Normant* voor vele jaren den heer *de Kempenaer* moet gewaarschuwd hebben, geene tweede lange zeereis te ondernemen, omdat hem alsdan gevaar bedreigen zou.

— Uit Amsterdam meldt men, dat omstreeks de helft dezer maand aldaar het volgende ongeval heeft plaats gehad. Een apothekersbediende, die reeds examen afgelegd had en van eene fatsoenlijke familie was, kreeg woorden met zijn patroon, die hem beval te vertrekken. Herhaalde keeren wendde de bediende pogingen aan, om de zaak weder bij te leggen, doch vruchteloos. Na ongeveer een uur in den winkel te hebben vertoefd, keerde hij tot den patroon terug, zeggende; „Daar ik niet bij u blijven kan, heb ik mij vergiftigd." Hij had zoogenaamde *Morphine* ingenomen. Alle pogingen om zijn leven te redden waren vruchteloos, en weldra was hij een lijk. *N. R. Ct.*

's Gravenhage, 22 April. De leden van de besturen der Genootschappen voor den landbouw, welke op uitnoodiging van Z. M. op het huis ten Bosch waren bijeen gekomen, hebben voor een groot deel de residentie weder verlaten en het schijnt alzoo dat het eerste congres is afgeloopen. Z. M. heeft beide dagen de vergaderingen bijgewoond.

Amsterdam, 24 April. De hoofdstad verheugt zich in het jaarlijksch bezoek van het geëerbiedigd Hoofd van den Staat. Heden namiddag ten 2½ ure is Z. M. de Koning met den beurstrein alhier aangekomen. Aan het station van den spoorweg werd HD. opgewacht door de heeren *Melvil* en *Borski*, commissarissen der Holl. IJzeren Spoorweg-maatschappij, die den Vorst verwelkomden. De Koning en zijn gevolg reden daarop naar het paleis, en Z. M. vertoonde zich, na aldaar te zijn afgestapt, op het balkon, alwaar hij door de bijzonder talrijk zaâmgevloeide schare met de levendigste geestdrift en het herhaald geroep van *leve de Koning!* werd begroet. Langs den weg, dien Z. M. reed, alsmede op den Dam, in de Kalverstraat enz., benevens van alle openbare en van nog veel andere bijzondere gebouwen zijn vlaggen uitgestoken, waardoor aan onze stad dat feestelijke aanzien wordt gegeven, steeds het kenmerk van het vereerende verblijf des Konings binnen de muren van Amsterdam.

Bergen-op-Zoom, 20 April. Met genoegen merkt men op, dat de ansjovis-vangst dit jaar vroeg is ingevallen en buitengewoon voordeelig belooft te zijn; de visch is over het algemeen groot van soort. Men weet dat de Bergen-op-Zoomsche zouting onovertroffen is.

Boskoop, 22 April. Als eene zeldzaamheid meldt men dat nu reeds de aardbeziën die in deze streken zoo sterk verbouwd worden, in vollen bloei staan. Acht jaren geleden is deze vroege bloei nog eens waargenomen, en toen is de productie en geldopbrengst aanzienlijk geweest.

Kampen, 20 April. Wij vernemen dat door Burgemeester en Wethouders is bepaald, dat voor de runderen, die tegen de longziekte ingeënt zijn en tengevolge die kunstbewerking sterven, dezelfde schadeloosstelling zal worden gegeven als voor die, welke aan de ziekte zelve bezwijken, dat is namelijk een derde der geschatte waarde. Dit denkbeeld verdient allezins toejuiching, omdat het ongetwijfeld zal leiden tot het ingang doen vinden van gezegd middel van voorkoming der gevreesde ziekte. *Pr. Ov. Ct.*

Ane, 22 April. Nu de Dedemsvaart met de rivier de Vecht verbonden is, heerscht hier eene ongekende bedrijvigheid. De vrachtgoederen naar Coevorden worden hier gelost, en verder per as naar Coevorden getransporteerd. Het baart echter groot ongerief, dat hier geene behoorlijke los- en ladingsplaats is aangelegd.

Helder, 22 April. Ten gevolge van den buitengewoon lagen waterstand zijn in de afgeloopen week door de visscherlieden, in de buitengronden van Eijerland, een aantal wrakken, benevens zware ankers en kettingen gevonden, niet onwaarschijnlijk herkomstig van de vele schepen op deze noodlottige plaats in het laatst van het voorgaande jaar verbrijzeld.

Groningen, 24 April. Ten gevolge van het berigt uit Deventer wegens het vervaardigen van eene nieuwe soort van boter hebben eenige ingezetenen dezer stad, naar het opgegeven voorschrift, daarvan eene proef genomen, en is die hun uitmuntend bevallen. — Wij vernemen voorts, dat er bij een winkelier alhier plan bestaat, om de alzoo vervaardigde boter (eijer-boter) te verkoopen. Op de markt van vrijdag j. l. alhier gehouden werden de stukken boter van 1 Ned. pd. verkocht tegen 85, 90 en 95 cent, terwijl de vorige week het Ned. pd. nog tegen *f* 1-„ *f* 1.05 en *f* 1.10 werd omgezet. *Gron. Ct.*

— Buiten de Boteringe-poort te Groningen is de longziekte ook ontstaan. De ziekte onder de heideschapen te Opende blijft voortduren.

— Den 16 mei e. k. zullen de Staten van Groningen buitengewoon bijeenkomen, om te behandelen: *a.* Reglement van toezigt op de wegen; *b.* Rapport van de Lauwerzee-commissie, en *c.* Waterschap van *Euvelgunne*. *Pr. Gr. Ct.*

— Tegen 2 Mei zijn de Staten van Friesland buitengewoon bijeengeroepen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Omtrent de Engelsch-Fransche magt in de Oost- en Zwarte zeeën, deelt de *Constit.* de volgende bijzonderheden mede:

„Uit Engeland zal weldra weder eene vloot van 13 schepen, waarvan 5 van 81 tot 91 stukken, naar de Oostzee vertrekken, onder den commodore *Martin*. Deze divisie zal 465 stukken, 4930 man en 3880 paardenkracht sterk wezen. Reeds heeft admiraal *Napier* 36 schepen onder zijne bevelen, bemand met 18,640 koppen en met 1864 stukken. Met de versterking, die hij wacht, zal dus de Britsche zeemagt tot 49 schepen met 2300 stukken en 23,570 man gebragt worden; in 't geheel 26,500 paardenkracht.

De Fransche Oostzeevloot zal de zeemagt aan de Finsche kusten tot 30,000 man opvoeren.

In de Zwarte zee zijn thans 50 schepen met 2,000 stukken en 20 à 25,000 man bijeen. Reeds dadelijk zullen dus Engeland en Frankrijk 120,000 man aan Rusland tegenstellen.

De kracht der vloten moet men evenwel niet alleen begrooten naar het aantal stukken en koppen. Een schip toch van 90 stukken heeft thans eene dubbele kracht van 't geen bij den laatsten zeeoorlog een van 100 had. Het schip, dat *Nelson* bij den slag van Travalgar bestuurde, wierp met 104 stukken van 32, 18 en 12 met elke laag 1000 pond ijzer; thans heeft een schip van 90 stukken kanonnen van 68 en 32, en werpt alhoewel met minder stukken bij elke laag 2000 pond uit.

„Nog minder dan dat, *seigneur Français*," merkte een jood glimlagchend aan.

„Wat is er dan?"

„De ellendige boedel van een arm man, die kortelings gestorven is, en welke maestro Caverdono nu wil verkoopen."

„En wie is maestro Caverdono?"

„Een winkelier, die u tot de laagste prijzen kleuren levert."

„Houdt gij ons voor schilders?" vroeg de Engelschman knorrig.

„Die jood begint familiaar te worden," voegde de Franschman er lugtig bij. „Weet, kerel, dat je spreekt tot lord Pemyard en M. de Vivonne."

Een straal zan vreugde verlichtte de trekken van den jood.

„Lord Pemyard!" riep hij, „de rijke kunstkooper."

„Juist."

„Ha, milord, het verheugt mij u te zien! Ik heb t'huis *chef-d'oeuvres* van al de spaansche en italiaansche meesters."

De Engelschman zag hem aan.

„Hoe heet gij?"

„Israël."

„Ja, ja; ik heb al van u gehoord. Ze zeggen dat je een slimme vos bent, die voor koper koopt en voor goud verkoopt; maar dat is niets. Hebt gij een Poussin?"

„Drie, milord."

„En een Crespi?"

„Verscheidene."

„En een Domenichino?"

„O, in massa."

„En waar woont gij?"

De jood zeide hem zulks.

Terwijl lord Pemyard het opschreef, begon de verkooping met het instellen van een wieg. Niemand bood; dit wordt door den Franschman opgemerkt.

„Maestro Caverdono zal er zijn inkoopgeld niet uithalen," zeî de jood.

„Waren zij hem veel schuldig?"

„Twaalf dukaten, mijnheer."

„En de weduwe kan ze niet betalen?"

„Neen."

„Heeft zij geen vrienden?"

„Die zijn ook heel arm."

„Twaalf dukaten!" herhaalde M. de Vivonne. „Kunt gij u begrijpen, milord, hoe de menschen leven kunnen, als zij niet eens twaalf dukaten hebben?"

„Die gemeene menschen hebben geen behoeften," merkte milord op wijsgeerigen toon aan.

„Dan moeten ze wel gelukkig zijn! Hier ben ik, die jaarlijks drie honderd duizend francs verteer, en ik heb aan alles gebrek! Ik laat mijn bosschen omhakken, verkoop mijne landerijen, en heb nooit twee honderd louis in den zak!"

„En hoe moet ik leven? Hier ben ik, met zesduizend pond voorschot op mijn inkomen."

„'t Is waarachtig schande, dat uw lordschap zóó zijn geld moet natellen? Was ik rijker, dan zou ik die arme vrouw twaalf dukaten geven, maar dat spel van gister avond heeft mij geruïneerd."

„En ik ben door mijne kunstgalerij geruïneerd. Zoudt gij wel willen gelooven, dat ik iemand te Rotterdam vijftig duizend kroonen voor een Poussin heb geboden, en dat hij het niet heeft willen doen? Nu zal ik genoodzaakt zijn op te komen tot tachtig duizend, en misschien wel meer."

De jood bedacht zich gedurende dit gesprek, hoe hij zijn voordeel zou kunnen doen met de neiging van den Engelschman; doch ook een ander had oplettend geluisterd. Deze vierde persoon was een man in het best van zijn leven, in het zwart gekleed, en met eene uitdrukking van scherpzinnigheid op het gelaat. Hij glimlachte toen hij de jeremiades der twee edellieden aanhoorde, en zag hen met een schertsend medelijdenden blik aan, hetgeen zij echter niet opmerkten. Juist op dit oogenblik werd een berookt paneel ingesteld.

„Schilderijen zijn er ook," zet lord Pemyard lagchende.

„Een of ander onvoltooid uithangbord voor een macaronikoopman," zet M. de Vivonne.

„Zes paoli!" riep de deurwaarder.

„Dat krijg je niet," mompelde Israël.

Stilte van eenige oogenblikken.

„Ik bied drie dukaten," zet eensklaps de man in het zwart.

Een onderdrukt gemompel deed zich hooren.

„Wie is die man? vroeg de Engelschman.

„Maestro Stella, *signor*."

„De schilder?"

„Ja, en een van de beste kenners."

„Kan dat ding iets waard zijn?"

„Misschien wel een *chef-d'oeuvre*, merkte M. de Vivonne op onverschilligen toon aan. „Wie weet? Misschien wel een Correggio, of een Titiaan?"

„Op eene verkooping van zulke prullen?"

„Waarom niet? Vond men niet verleden een Correggio, die als uithangbord voor een knoopenwinkel gebruikt was?"

„Drie dukaten!" riep de deurwaarder. „Niemand meer?"

„Ik bied vier!" riep de jood.

De stoom doet daarbij de bewegingen gemakkelijk worden; terwijl men vroeger een schip dikwijls slecht kon wenden en zelden kon brengen, daar waar men het juist gaarne had, is men thans bijna meester van het schip, en verdubbelt men de kracht van het geschut door de dadelijke wendingen die men kan maken.

— Het tractaat voor het of- en defensief verbond tusschen Frankrijk en Engeland bevat de volgende zes artikelen:

Art. 1. De hooge contracterende partijen verbinden zich al datgene te doen, wat van haar afhankelijk kan zijn, om de herstelling van den vrede tusschen Rusland en de Verhevene Porte op hechte en duurzame grondslagen te vestigen. en om Europa te waarborgen voor den terugkeer der betreurenswaardige verwikkelingen, die zoo ongelukkiglijk den algemeenen vrede komen verstoren.

Art. 2. Zij zijn overeengekomen en zullen nog verder overeenkomen ten aanzien van de middelen, die het meest geschikt zullen zijn, om Turkije voor een vijandelijken inval te beschermen. Ten dien einde verbinden zij zich, om genoegzame krijgsmagt te land en ter zee te onderhouden, om dien inval tegen te gaan, en zulks zoolang de oorlog het zal noodig maken, welke noodzakelijkheid met gemeen overleg der beide contracterende partijen zal worden bepaald.

Art. 3. Zij verbinden zich ieder voor zich geene onderhandelingen aan te knoopen, die strekken moeten, om een einde te maken aan de vijandelijkheden, en in geenerlei schikking met Rusland te treden, zonder gezamenlijk daarover te hebben beraadslaagd.

Art. 4. Beide partijen doen bij voorraad afstand van alle voordeel, die uit den oorlog voor haar zoude kunnen voortspruiten.

Art. 5. Volgaarne zullen zij in het verbond opnemen alle andere Europesche Mogendheden, die er aan zullen willen deelnemen, om mede te werken tot het bereiken van het daarmede beoogde doel.

Art. 6. De ratificatiën van dit traktaat zullen binnen acht dagen na de teekening moeten worden uitgewisseld.

Dit stuk is door de gevolmagtigden der beide Mogendheden onderteekend.

— Te Valognes, in een der noordelijke departementen van het Rijk, heeft een jongeling zich als plaatsvervanger bij het leger verbonden. tegen betaling van 35 francs per pond zwaarte van zijn ligchaam, dat ten dien einde werd gewogen, en waarna hem 3570 fr., voor 51 kilo of 102 pond werd uitbetaald.

ENGELAND.

De Regering heeft besloten, om eene leening van 6.500.000 ponden sterling te doen.

DENEMARKEN.

Volgens brieven uit Koppenhagen is het ministerie in allen deele zegepralend uit de crisis getreden. De Koning moet zelfs de besluiten onderteekend hebben, waarbij de hooge ambtenaren en de bisschop Monrad, die tot de oppositie behooren, van hunne ambten en bedieningen worden ontzet. De minister van justitie zou zijne portefeuille nederleggen en benoemd worden tot auditeur-generaal bij het leger. De heer Oersted zou met de portefeuille van justitie belast worden en die van binnenlandsche zaken overdragen op den heer Tillisch, welk laatste men als een gevaarlijk verschijnsel voor de tegenwoordige constitutie beschouwt.

NOORD-AMERIKA.

De berigten nopens de kaperschepen, die uit de havens der Ver. Staten zullen vertrekken. worden stelliger. Wel heeft de N. Amer. regering verklaard, dat vertrek te zullen beletten, maar men weet hoe gering de magt is der Amer. regering, om dergelijke besluiten ten uitvoer te brengen; daarbij is de bevolking er zoo vermengd, en is de Unie stellig Russieschgezind.

DRENTHE.

Assen, 26 April. Op de lijst van voordragt, door de Arr. Regtbank alhier opgemaakt, voor de vervulling der vacature van lid dier Regtbank, ontstaan door het vertrek van den heer Mr. *P. W. Alstorphuis Grevelink*, zijn geplaatst de heeren: Mr. *L. Oldenhuis Gratama*, Procureur en plaatsvervangend kantonregter te Assen, Mr. *J. A. Willinge Gratama*, Advocaat aldaar en Mr. *T. Modderman*, Advocaat bij den Hoogen Raad te 's Gravenhage.

— Eergisteren speelden eenige kinderen op den berm van den straatweg langs de hoofdvaart alhier, toen de paarden van een ledigen wagen, die daar juist voorbij gingen, verschrikten en ter zijde uitsprongen, waardoor een zoontje van den heer Brauns, Rijks-Opzigter alhier, onder den wagen geraakte; men vreesde eerst het ergste, daar de raderen over het ligchaam van het knaapje gingen; bij onderzoek echter is gebleken, dat er wel eene zware kneuzing heeft plaats gehad, maar er niets is gebroken.

— In de onlangs gehoudene vergadering van het Provinciaal kerkbestuur van dit gewest zijn herkozen: tot president des bestuurs de heer *H. Doornbos*. pred. te Hijkersmilde, en tot vice-precident de heer *R. P. Reddingius*, pred. te Zweeloo. In dezelfde vergadering is tot afgevaardigde ter sijnode gekozen de heer *J. J. Swiers*, pred. te Havelte, en tot diens secundus de heer *H. Uden Masman*, pred. te Meppel.

— Gisteren heeft alhier de aangekondigde aanbesteding plaats gehad van de inrigting van een kantoor voor den Rijks-telegraaf en is daarbij de laagste inschrijver geweest *H. Winters* alhier met eene som van *f* 495-″; nog hadden ingeschreven *L. Vennik* voor *f* 548, *J. Vennik* voor *f* 511-″, *H. C. Winters* voor *f* 574-″, *G. Stel* voor *f* 595-″, *J. Menenga* voor *f* 575-70 en *D. Postma* voor *f* 585-″.

— Het vergelijkend examen voor de vacante onderwijzersbetrekking te Nijensleek is bepaald op 19 Mei e. k.

— Te Havelte heeft eene koe van den landbouwer *R. J. Gunst* drie kalveren ter wereld gebragt, twee van het mann. en een van het vrouw. geslagt; de kalveren zijn in het leven, doch de koe is overleden.

* *Wij ontvangen het volgende berigt uit 's Hage:*

Men verzekert dat bij de Tweede Kamer terstond na de hervatting der door de paaschvacantie geschorste werkzaamheden, door den heer *Groen* en zijne vrienden een wets-voorstel zal worden ingediend tot gedeeltelijke wijziging der wet op het lager onderwijs, met het doel om het oprigten van particuliere scholen gemakkelijker en van het oordeel der plaatselijke en gewestelijke besturen onafhankelijk te maken.

— Het getal zelfmoorden of pogingen daartoe, welke er onder ons klein garnizoen in de laatste tijden hebben plaats gehad, is gisteren voormiddag weder met een vermeerderd, doordien zich de gewezen korporaal *A. R.*, geboortig van Groningen, oud 19 jaren, door het hoofd heeft geschoten. Hem was, wegens wangedrag, vier dagen arrest in de kaserne opgelegd, doch hij had dit geschonden, en daarom was zijn arrest in vier dagen provoost veranderd; met geweld echter had hij met twee soldaten, die bij hem zaten, de provoost verbroken en was met hen naar eene kroeg gegaan, waar de patrouille hen 's nachts heeft opgehaald. De Kolonel, van dit een en ander geinformeerd, had hem van korporaal weder tot soldaat gedegradeerd; het berigt daarvan was hem gisteren morgen medegedeeld. Van eene vriendelijke zijde wordt ons echter berigt, dat zijne gevoeligheid over zijne degradatie niet zeer groot schijnt te zijn geweest, daar hij zich meermalen had uitgelaten, dat hij maar liever soldaat dan korporaal was. Waarschijnlijk is eene weigering zijner familie, om toe te stemmen, dat hij naar Oost-Indie ging, en waarover hij meermalen sprak, de oorzaak zijner wanhopige daad. Om deze daad te volvoeren, had hij de kamerwacht, onder bedreiging verwijderd. De luitenant was er het eerst bij, en, den ongelukkige op willende ligten, vielen diens hersenen op den grond.

— Aan *R. R. van Erkelens* te Assen is op zijn verzoek door den Minister van Binn. Zaken concessie verleend voor eene vrachtwagen-dienst van Assen op Groningen en terug, telken vrijdag en dingsdag, 's morgens om vijf uur van Assen en 's middags om vijf uur van Groningen.

* Tegen den 2 Mei e. k. zijn de leden van de 2e Kamer der Staten-Generaal weder opgeroepen: op Zaturdag den 29 April zal de Commissie van Rapporteurs voor de armen-wet reeds eene bijeenkomst houden, indien namelijk de Gouvernements antwoorden inkomen.

— Bij het bestuur van 't IXe. Landhuishoudkundig congres te Assen zijn reeds van de steden s' Hertogenbosch en Breda aanzoeken ingekomen, om bij 't IXe. congres in aanmerking te worden gebragt als de plaats, waar in 1855 het Xe. congres zal worden gehouden. Men ziet nog meer dergelijke aanzoeken tegemoet.

— De Hooge Raad heeft bij arrest van 20 April jl. in de zaak van *A. Odding* c. s. requiranten van cassatie van een arrest van 't Hof van Drenthe tegen de Drentsche Kanaal-Maatschappij, verstek verleend en de zaak verwezen naar het Hof van Overijssel.

* **Westerbork 25 April.** Wij kunnen van hier berigten, dat de heer *Rahder* te Nieuwer-oord thans bepaaldelijk vergunning heeft aangevraagd, om eene steenbakkerij op te rig ten onder de gemeente Hoogeveen, doch nabij Nieuwer-oord.

* **Oosterhesselen, 23 April.** De Bataafsche Brandwaarborg-maatschappij heeft aan *G. Keep* te Zwinderen, voor betoonde moed en opoffering bij den brand te Gees in Mei en bij dien te Oosterhesselen in December 1853, eene gratificatie verleend van *f* 35-″. In de vergadering van den Raad dezer gemeente van 17 dezer, is hem door den Burgemeester deze som uitgereikt, nadat Z.Ed. Achtb. eene gepaste toespraak tot hem had gehouden, en hem daarin opmerkzaam had gemaakt, dat men door zulke daden, zich de achting van alle weldenkenden verwerft, waarvan de aan hem verleende gratificatie een sprekend bewijs was. Bij het ontvangen betuigde *Keep* zijnen hartelijken dank, doch gaf aan het Bestuur te kennen, dat hij het niet alleen was, die met ijver werkzaam geweest is, maar dat hij door *J. Slickers* te Oosterhesselen in zijne pogingen was ondersteund, waarom hij dan ook aan dezen *f* 10-″ van zijne gratificatie schonk.

* **Nieuw-Drouwen, 23 April.** Heden morgen ontstond hier brand, waardoor plus minus dertig dagwerken turf in asch zijn gelegd. 't Vuur werd door den hevigen noordwesten wind, uit de aangrenzende boekweitvelden, in de turf gejaagd, die door de langdurige droogte spoedig toenam. Ware de wind meer noord- of westwaarts gedraaid, de schade zou onberekenbaar geweest zijn. Nu is het der ijverige pogingen van de ingezetenen mogen gelukken, den brand meester te worden. — Verleden Maandag zijn er ook reeds eenige perceelen turf verbrand, doch door tijdig aangebragte hulp, heeft men toen nog bij tijds het vuur kunnen bedwingen. Men diende waarlijk in veenstreken als deze, thans met het vuur uiterst voorzigtig te zijn.

* **Coevorden, 24 April.** Gister middag speelden eenige kinderen aan de zoogenaamde haven, toen zij op eens een knaapje van zes jaren uit hun midden misten. Zij zagen in de haven, en, op het zien van het in het water drijvende kind, hieven zij een angstgeschrei aan, waarop de fourier *de la Revière* kwam aanloopen, over eene heining klom, zich te water begaf en den kleine van een gewissen dood redde; van de andere zijde was de metselaar *Weertman* in het water gesprongen. Zulke menschlievende daden dienden ook hier door de Maatschappij tot Nut van 't algemeen beloond te worden.

* Naar men ons verzekert, moet men, behalve van de laatste dieverij der planken — waarvan één vermoedelijke dader in hechtenis te Assen is — de daders van onderscheiden diefstallen, hier dezen winter gepleegd, op het spoor zijn.

* **Hoogeveen, 24 April.** Zaturdag den 22 dezer hadden wij het genoegen in het Israelitische kerkgebouw alhier, aan een dertienjarigen jongeling eene geloofsbelijdenis te hooren afnemen, welke van dien aard was, dat wij ze der vermelding waardig achten. Nadat de heer *S. Salomons*, in eene korte inleiding, het verheven doel dezer plegtige meerderjarigheidviering zijne toehoorders geschetst had, ging Z. Ed. over tot het onderzoek en het doen van onderscheidene vragen naar de gemaakte vorderingen in de Godsdienstleer aan zijnen kweekeling *S. H. Godfried*, als aan te nemen geloofsbroeder, welke vragen alle met buitengewone vlugheid beantwoord werden. Na het onderzoek sprak de geachte onderwijzer den jongeling met hartelijke maar tevens krachtige en echt Godsdienstige woorden aan, naar aanleiding van Leviticus IX: 6 en hield hem de pligten voor oogen, die hem zijne hoogere bestemming als *mensch*, *Israëliet* en *burger* oplegt, welke aanspraak zeer gevoelig door hem beantwoord werd. En hiermede liep deze plegtigheid tot genoegen aller aanwezigen ten einde, terwijl dezelve voorzeker bij iederen weldenkende eene aangename herinnering heeft achtergelaten. — Wij eindigen deze mededeeling met welverdiende hulde toe te brengen aan den heer *Salomons* voor zijne ijverige pogingen, in deze aan den dag gelegd, en wenschen ZEd. toe, dat de Almagtige hem lust en kracht verleene om nog lang tot heil zijner gemeente, tot sieraad der jeugd, en tot nut van het algemeen (waarvan ZEd. in het alhier bestaande leesgezelschap *Vooruitgang* meermalen blijken gaf) werkzaam te zijn.

* Gisteren avond omstreeks half zeven uren is alhier op de streek Noord, terwijl de vader *A. G. Vos*, met eenige zijner huisgenooten, ter bijwoning der godsdienstoefening afwezig en de moeder bezig was het vee te voederen, een hunner kinderen, oud nagenoeg vier jaren, in eene naast hunne woning gelegene wijke geraakt en vervolgens levenloos daaruit gehaald.

* * **Hoogeveen, 25 April.** Volgens gerucht, bestaat hier het plan, om eene lijst ter teekening onder de timmerlieden te doen rondgaan, ten einde gezamenlijk de daghuur te verhoogen en wel 2½ cent per schoft. Wij wenschen, dat dit doorgang moge hebben, en wij twijfelen niet, of geen weldenkende zal daarop tegen hebben, in eenen tijd als dezen, nu de levensmiddelen zoo duur zijn; op andere plaatsen is dan ook de daghuur reeds verhoogd.

* **Frederiksoord, 24 April.** De Wel Eerwaarde Heer *H. Bouwer*, kappellaan der R. C. gemeente alhier, thans benoemd pastoor te Leeuwarden, hield gisteren voor den middag voor zijne gemeente eene treffende en aandoenlijke afscheidsrede, die op allen een diepen indruk maakte. Na afloop der godsdienstoefening werd Zijn WelE. verrast met een zeer kernachtig gelegenheidsdichtstuk, getiteld: *Afscheidsgroet van de R. C. Gemeente te . . . . Aan enz.*, vervaardigd door den Heer *Venhorst*, en door kerkmeesters onderteekend; deze erkentelijke en dankbare hulde. verwekte eene sterke aandoening bij Zijn WelE. en zal bij hem zeker lang in aandenken blijven. Acht jaren mogt hij hier onder zijne gemeente werkzaam zijn; zij verliest in hem een talentvol prediker en een zorgdragend en door een ieder beminden herder. Aanstaande Vrijdag is het vertrek bepaald, en zal zijne plaats vervangen worden door den Wel Eerw. Heer *Meijer*, kappellaan te Hengeloo in Overijssel.

* **Hardenbergh, 24 April.** Ten gevolge van ongeregeldheden, welke vrijdag j. l. hier hebben plaats gevonden, daar wederom bij onderscheidene ingezetenen o. a. bij eenen wethouder, glasruiten zijn verbrijzeld, en zulks mede is geschied bij eenige ingezetenen te Heemse, aan welke tevens de onlangs nieuw gemaakte rikken om eenige stukken weidegrond zijn omvergeworpen, heeft de raad der gemeente in deszelfs vergadering van gisteren besloten, alle schade, welk aan den burgemeester of de leden van den raad, om het uitoefenen hunner functien, mogt worden toegebragt, uit de gemeente kas te vergoeden.

* **Heemse, 24 April.** Gisteren had hier de buitengewone plegtigheid plaats, dat een zoon, de Wel Eerw. heer *J. P. Nonhebel*, als predikant der gemeente door zijnen vader is bevestigd. Was de kernachtige leerrede van den vader, naar aanleiding van Timot. 2. v. 8. 1ste ged. indrukwekkend en deszelfs toespraak tot zijnen zoon roerend en zielstreffend, niet minder krachtig werkte de predikatie van den jeugdigen leeraar naar aanleiding der woorden van Nehemia: Nu dan Heere sterk mijne handen, zigtbaar op de zoo talrijk zaâmgevloeide menigte. Het kerkgebouw was eivol en kon men er slechts met moeite plaats verkrijgen. De jeugdige herder mogt zich bij zijne komst op zijne eerste standplaats reeds verheugen in de vele en buitengewone blijken van sympathie en liefde zijner hem toevertrouwde kudde. Z.W.E.w. vond niet alleen het uitwendige zijner woning luisterrijk versierd en verlicht, maar het inwendige, rijkelijk met allerlei kostbare geschenken als opgevuld, waarvoor Z.W.E.w. dan ook zeer getroffen openlijk zijnen dank betuigde.

Meppel, 23 April. De handboog-schutterij alhier is te niet gegaan, eene papegaai schieterij zal daarvoor in de plaats komen: zij telt reeds een vrij aanzienlijk getal leden waaronder meest al de onder-officieren der d. d. schutterij alhier. Eerstdaags zal de eerste algemeene oefening dezer vereeniging plaats hebben; nu en dan zullen er prijzen uitgeloofd en daarnaar gedongen worden. *Pr. Ov. Ct.*

— Men is met het plaatsen der palen voor den telegraaflijn van Assen reeds tot deze stad genaderd: Den 28 zal de inrigting van een gebouw voor het telegraafkantoor aanbesteed worden.

MENGELWERK.

De Keizer der Franschen heeft door zijnen minister van marine en koloniën eene schilderij naar het Oosten gezonden, voorstellende de H. Maagd, als patrones der zeelieden, met bestemming, om dezelve op het admiraalschip *La ville de Paris* te doen plaatsen.

De vice-admiraal Hamelin heeft bij de ontvangst het volgende rapport aan den minister gemaakt:

″Door middel van de pakket-boot heb ik ontvangen de

″En ik acht!″ riep Stella.

″Tien dukaten!″

″Twaalf dukaten!″

Stilte van eenige oogenblikken. Israël verzocht het stuk van nabij te mogen zien.

″Dat helpt niets,″ viel hem Stella in de rede. ″Ik geef twintig!″

Lord Pemyard had dit alles stilzwijgend aangehoord; op dien bedaarden en koelen toon, die het gevolg is van een hoogen rang en een groot vermogen, zeide hij nu kortweg: ″vijftig dukaten.″

De schilder keerde zich om, met de woorden: ″milord, dat is het niet waard.″

Met een trotschen glimlach zag de Engelschman hem van ter zijde aan.

″Dat is wel mogelijk, mijn goede man,″ zeide hij, ″maar men heeft geen collectie ter waarde van honderd duizend pond, zonder dat men er iets van weet. Gij hebt natuurlijk een reden, maestro Stella, om er op te bieden.″

″Dat heb ik, milord.″

″En ik ook!″ en zich tot den deurwaarder wendende, vervolgde hij, ″Honderd dukaten, en daarmeê uit.″

De menigte was stom van verbazing. Aller oogen wendden zich naar Lord Pemyard; de arme weduwe was dronken van vreugde, en glimlagchend maakte Caverdono zijn bril schoon. Na driemalen gevraagd te hebben of niemand meer bood, verklaarde de deurwaarder dat het stuk aan zijn lordschap toebehoorde. Stella stoeg alles naauwkeurig gade, en liet den Engelschman de honderd dukaten betalen.

″Dad had gij niet verwacht, maestro, zei deze op spotachtigen toon.

″Integendeel, milord.″

″Ik hoorde uw gesprek met dien heer, en vernam dat, ofschoon gij te arm zijt om twaalf dukaten aan die arme vrouw te geven, gij toch rijk genoeg waart om tachtig duizend kroonen voor een Poussin te betalen; en ik wilde partij trekken van uw smaak voor de schilderkunst, door u te noodzaken deze vrouw te helpen. Toen ik drie dukaten bood, was ik zeker dat gij meer zoudt bieden,″

″Dus is dit stuk — ″

″Niet meer waard dan de zes paolis, waarvoor het werd ingesteld.″

M. de Vivonne barstte in een schaterend gelach uit.

″Onmogelijk!″ riep de Engelschman. ″Als het waar is, maestro Stella, zult gij mij betalen. —″

″Die honderd dukaten? — met genoegen. Had uw lordschap niet op het stuk geboden, dan had ik het gekocht; niet om een *chef d'oeuvre* te bezitten, maar om de genoegelijke herinnering van iets goeds gedaan te hebben. Zoo het uw lordschap spijt een aalmoes gegeven te hebben, en gij er niet toe kunt besluiten eene arme vrouw honderd dukaten te geven, dan zal ik het doen.″

″Zacht wat!″ riep Vivonne. ″Neemt hij het niet, dan doe ik het. Dat is een lesje, niet waar maestro Stella? Gij wildet ons bewijzen, dat wij smaak voor de kunst meenen te hebben, die wij niet verstaan, en dat, hoe verkwistend wij ook onze grillen voldoen, wij er niet schielijk bij zijn om onze pligten te vervullen.″

″Helaas! *monseigneur*,″ antwoordde de maestro, ″zoo is het niet alleen met u, maar met een ieder. Onze smaak ontaardt dikwijls in ondeugd; wij beminnen die *chef d'oeuvres* niet om anderen genoegen te geven, maar om ze op te zamelen en te bewaren, als de gierigaard zijn schatten; onze liefde voor de kunst is niet wat zij moest zijn — zij strekt niet tot voordeel van het menschdom, maar dient slechts om onze ijdelheid te streelen. Schilders of amateurs, voor het grootste gedeelte verkiezen wij een berookt doek boven het vrolijk gelaat van iemand dien wij gelukkig gemaakt hebben. Adam's zonen zijn egoisten, en hun egoisme maakt hen wreed.″

″Gij kunt goed spreken, maestro,″ zei M. de Vivonne, blijkbaar ongeduldig. ″Ik bedank er u voor, en om te bewijzen dat het niet te vergeefs was, geef ik u dit voor uw protégé.″

En hij gaf den schilder zijne beurs.

″En ik behoud het stuk,″ zei lord Pemyard.

″Doe nog meer, milord″ zeide Stella, ″plaats het in uwe galerij. Telkens als gij er voorbij gaat, zal het u herinneren, dat gij een geheel gezin voor ellende bewaard hebt, — eene herinnering die meer waard is dan een Raphael.″ *Zond.bl*

Grootmoedige zelfopoffering van twee Negers.

(*Naar het Hoogduitsch.*)

Het was nacht, de hemel helder, de zee rustig; achtentwintig menschen waren aan boord. Alles scheen hun eene gelukkige overtogt te voorspellen, want de lucht was zacht en er was bijna geen wind; het gezang der matrozen mengde zich in het gesuis der golven, en de kapitein Houdoul onderhield zich met mevrouw Mulsit, eene weduwe, die met haar eenig kind aan boord was.

schilderij, voorstellende de H. Maagd, waarvan gij in uwe depêche van den 23sten Februarij l.l. hebt melding gemaakt.

Ik verzoek uwe excellentie wel te willen wezen bij Z. M. de tolk van de gevoelens van erkentenis, waarmede het personeel, onder mijne bevelen geplaatst, bezield is over de goedgunstige inzigten, door Hoogstd. jegens de vloot aan den dag gelegd.

De inwijding van deze schilderij heeft gisteren, Zondag den 19den Maart, op het uur der godsdienstoefening, terstond na de inspectie, plaats gehad.

Een gedeelte der staven en eene bezending van zeelieden van elk schip hebben zich aan boord van de *Ville de Paris* begeven. Vóór de Mis is de eerw. heer Creps, aalmoezenier van het admiraalschip, door de aalmoezeniers van het eskader bijgestaan, in koorgewaad tot de inzegening van de schilderij overgegaan. Na de gebruikelijke gebeden heeft de eerw. heer Creps in eene aandoenlijke rede de manschappen tot devotie jegens het beeld van de Moeder Gods aangemaand. Ik stel er een genoegen in, mijnheer de minister, u de door dien waardigen geestelijke gehoudene aanspraak, zoo toepasselijk op de toehoorders en op de omstandigheden, woordelijk te kunnen mededeelen.

Admiraal, officieren en zeelieden van het eskader,

Toen de Zaligmaker der wereld boven van het kruis aan zijnen beminden leerling zijne heilige Moeder aanwees, en hem deze gedenkwaardige woorden toevoegde: *Zoon, zie uwe Moeder!* legde Hij de fondamenten voor de vereering van Maria, en deed reeds bij voorraad daarvan de zoetigheden en de tallooze voordeelen gevoelen. Van dien dag af, hebben de kinderen van het Nieuwe Verbond, die door Jesus Christus het regt verkregen hebben God hunnen Vader te noemen, het zich tot pligt en glorie gesteld, aan Maria den naam van moeder te geven.

Overal, waar het Evangelie zijn licht verspreid heeft, overal, waar het zijne altaren heeft opgerigt, komt de verhevene afbeelding van Maria als een teeken van genade, van vertroosting, van kracht te voorschijn. De katakomben zoowel als de basilieken: de heerlijkste tempels zoowel als de nedrigste heiligdommen leggen gevoel van eerbied, van vertrouwen, van liefde aan den dag, welke ook alle volgende geslachten onveranderlijk aan de H. Maagd betoond hebben.

Steden, provinciën, rijken zelfs proclameren haar als patrones en heerscheres, gelijk men ook ontzettende legers onder haren standaard ziet voorttrekken en zich van haren naam als van eene sterke wapenrusting bedienen.

Waar moet het geheim van deze wonderbare populariteit gezocht worden? In de hoedanigheid van *Moeder Gods*, welke aan Maria eene onfeilbare en onuitputtelijke supplicatie verleent, welke zij zonder voorbehoud jegens alle ongelukkigen uitoefent, die dezelve inroepen. Ja, door hare hoedanigheid van *Moeder Gods* is Maria de gedienstige uitdeelster der uitstekendste gunsten van haren goddelijken Zoon en van deszelfs aandoenlijkste barmhartigheden. En ziedaar de algemeene gunst, welke de naam van Maria door alle eeuwen heen volstandig genoten heeft.

O! hoe lang zou de optelling der weldaden van Maria niet wezen! even zoo lang, als de historie der ellenden, welke onze arme menschelijkheid gebukt doen gaan. En wie kan de werken van barmhartigheid, van overgeving, van opoffering berekenen, welke zij geïnspireerd of onder bescherming van haren naam genomen heeft?

Dringt door tot het hart van een vurigen en onverschrokken missionaris, die tot prijs van een geheel leven van ontberingen en van lijden het Evangelie aan volken gaat verkondigen, die hetzelve nog niet ontvangen hebben, of wel, vestigt uwe oogen tot in de ziel van eene zuster van liefde, tot welke orde zij ook moge behooren, die haar leven slijt in toevlugts-plaatsen, in ziekenhuizen, in gevangenissen, dat is, menschelijkerwijze gesproken, in het midden van alle verveling, van alle walging, van allen afschrik, en gij zult vinden bij den eenen zoowel als bij de andere, eene onuitputtelijke liefde tot Jezus Christus en tot den naaste, omgeven, begunstigd, gevoed door devotie tot Maria.

Is het niet aan den voet van het altaar, aan Maria toegewijd, dat onze moeders, ons in hare armen drukkende en haar geheele hart in smeekende blikken oplossende, ge waarwordingen van eene onuitsprekelijke teederheid voor ons ondervonden hebben? En wanneer de winden huilden, wanneer de golven de stranden bestookten, was het dan niet voor het altaar van Maria, of enkel voor het beeld der beschermster van den huisselijken haard, dat onze moeders en zusters, uwe vrouwen en kinderen onder smeeking om bescherming voor aan haar dierbare magen kracht en vertrouwen kwamen putten?

Eindelijk, is Maria niet voor allen de poort des hemels, de ark des verbonds, de ster der zee, de toevlugt van zondaren, de troosteresse der bedrukten?

Diep doordrongen van gevoelens van betrouwen, welke alle christelijke eeuwen met zoo veel regt aan de Moeder Gods toegewijd hebben, heeft de Keizer met het oog op de gebeurtenissen, welke de toekomst nog in haren schoot verborgen houdt, maar reeds doet voorgevoelen, dit gezegend beeld aan het eskader overgemaakt. Met dit geheiligd geschenk te doen, zendt hij u de woorden toe, welke *Constantijn de Groote* aan den hemel las: *In hoc signo vinces: gij zult door dit teeken overwinnen.* O gij, die voor de regtvaardigheid gaat strijden; dat de afbeelding van Maria voor u een nieuw *labarum* (vaan) moge wezen, een ondoordringbaar schild, een standaard van overwinning!

Brave zeelieden van het eskader, vereenigt u met de meening van onzen Keizer, stelt uwen moed en uwe krijgskundige bekwaamheden onder de bescherming van haar, die sterk is, als een in slagorde geschaard heer, en Frankrijk, ons schoone vaderland, zal eenmaal op de groote daden roem dragen, welke gij hebt uitgevoerd. Bewaart op de *Ville de Paris* dat heilig beeld, waarvan de gewone plaats zal zijn te midden van onze zieken, die daaruit vertroosting en kracht zullen trekken: gelijk het ook des zondags het altaar der H. Offerande zal versieren, waarheen gij, zeelieden van de *Ville de Paris* u, op het voorbeeld van uwe manhaftige chefs, met ijver zult begeven, om uwe harten voor de voeten van Jezus Christus uit te storten, en van Maria bescherming en bijstand af te vragen.

Onverwijld na deze aanspraak, zijn de aalmoezeniers op de knieën gevallen, en heeft de dienstdoende priester den hymnus der zeelieden aangeheven: *Ave maris stella* (*wees gegroet, ster der zee!*)

Vervolgens is de Mis gecelebreerd en na dezelve het *Domine salvum fac Imperatorem* (*Heer, behoed den Keizer*) met begeleiding der muziek gezongen.

Alzoo is deze plegtigheid geëindigd, welke in het hart van onze zeelieden een diep en aandoenlijk aandenken heeft nagelaten."

HAMELIN.

ADVERTENTIEN.

BORGER, 20 April 1854.

Heden verloste voorspoedig van een' welgeschapen ZOON J. J. HEPPENER — SACHSE.

DE VERGADERING

der 3e AFDEELING van 't Genootschap *ter bevordering van den Landbouw in de Provincie* Drenthe staat gehouden te worden ten Gemeente-huize te Zuidwolde, op VRIJDAG den 28 April e. k. des morgens te 10 uur.

H. HAVEMAN, Secret.

Door H. STERKEN werden in de Courant gevraagd TWEE KLEERMAKERS-KNECHTEN, waardoor zich één bij hem tot dat einde vervoegd heeft; maar voor deze was geen liggerij of bed, waar zullen de twee dan op slapen? doch men stelt het in twijfel, of werk of liggerij de reden van afwijzing zijn. Een ieder wacht zich voor aanvragen van kleermakers-knechten, doch de bovenbedoelde persoon is in dienst getreden bij E. LUTGERS.

De BURGEMEESTER der gemeente *WESTERBORK* maakt bekend, dat de **VOORJAARSMARKT** aldaar invalt op **Vrijdag den 28 April aanstaande.**

WESTERBORK, den 21 April 1854.

De Burgemeester voornoemd,
S. J. OOSTING.

N. SMEEDES,

Mr. VERWER TE *ASSEN*,

verlangt **VIER KNECHTEN**, die dadelijk WERK kunnen bekomen.

HOOGDUITSCHE OPERA.

***OP DONDERDAG DEN 27 APRIL* 1854,**
LAATSTE VOORSTELLING:

DER KAPELMEISTER VON VENEDIG,

KOMISCHE OPERA in 2 Bedrijven von BREITENSTEIN.

LIST UND FLEGMA,

VAUDEVILLE in 1 Bedrijf von ANGELIJ.

Aanvang 7 uur.

FR. KRATZ.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente *Oosterhesselen* maken bekend: dat de **VOORJAARS-MARKT** alhier, invalt op ***DONDERDAG DEN 4 MEI AANSTAANDE.***

OOSTERHESSELEN, 25 April 1854.

De Burgemeester,
J. P. WILLINGE.
De Wethouder,
H. OLDENBANDRINGH.

BREMER 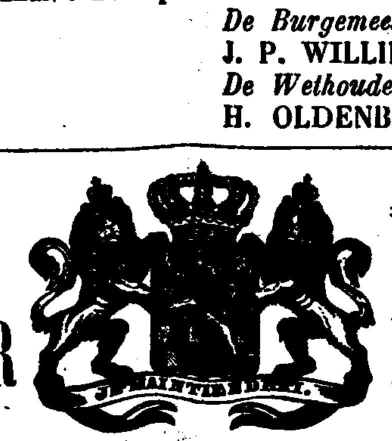 LINNEN.

Dit FABRIKAAT, hetwelk zich door **deugdzaamheid** en **geringen prijs** aanbeveelt, wordt thans, om aan alle steeds toenemende aanvragen te kunnen voldoen, in meer dan veertig verschillende soorten en breedten vervaardigd, en is steeds voorhanden en te bekomen bij den Fabriekant C. G. BREMER, te *ASSEN*, en bij

W. G. E. BERTRAM, te *ASSEN* en
P. VAN DER LINDEN, aan de Groote Markt te *GRONINGEN.*

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 16—23 April. *Ondertr.* G. Doldersum met H. Groote; B. Mol met M. Zwiep; G. van Eck met H. Kroezen; J. Seinen met A. Stoefzand; H. Boer met H. Etten Eleveld; A. Pol met J. Lunenborg; J. Doldersum met H. Schonewille; W. de Bruin met L. Hofman, inges. te Meppel; R. R. Hoekman met G. A. Kleine, inges. te Ruinen. — *Geh.* K. Kikkert met E. Booij; B. van der Haar met H. Thalen. — *Bev.* L. Koster, geb. Seinen, van d.; H. Koekkoek, geb. Mol, van d.; IJ. de Weerd, geb. van Regteren, van d.; J. Veldman, geb. Fernhout, van z. — *Overl.* Aaltje Dingsté, weduwe van Johannes van Aalderen, ruim 67 j.; Warner Raidt, ruim 4 m.

MEPPEL, 15—21 April. *Ondertr.* L. Loos met A. Vermeulen; H. Israëls met G. Labrij. — *Geh.* R. T. de Ruiter met E. Schohuis. — *Bev.* H. Veldhuis, geb. Westerveen, van d.; E. van der Weerd, geb. Daverschot, van z.; A. ter Heide, geb. Vennik, van d. — *Overl.* Geene.

SMILDE, 16—23 April. *Geh.* S. Klok en W. Vink. — *Bev.* E. van der Veen, geb. Pomper, van d.; H. L. Hoogeveen, geb. de Jong, van d.; R. Snippe, geb. Bos, van d. — *Overl.* Oost Haveman, 7 d.; Berend Hilberts, 29 j.

COEVORDEN, 16—23 April. *Ondertr.* H. Walkotten en H. Steen; R. Vroling en H. M. Brummer. — *Geh.* G. Vloedgraven en L. Bouman. — *Bev.* A. Kropveld, geb. Kropveld, van z. — *Overl.* Maria Aleida Bekel, echtgenoot van H. H. Linneman, 43 j.; Dina Roelofs, echtgenoot van W. Maties, 33 j.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 25 April.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	ƒ 14.00	Boekweit, zand 62 N.pd.	ƒ 0.00
„ N. Oml.	66	„	„ 11.90	[illegible]	8.00
dito.	70	„	„ 12.50	„ voer 64 „	„ 7.45
„ „ Old.	68	„	„ 11.70	„ „ 66 „	„ 7.85
„ „ „	70	„	„ 12.30	Paardeboonen.. ƒ	7.50 à 8.00
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 10.30	Groene Erwten. „	11.00 à 00.00
„ „ „	68	„	„ 10.70	Graauwe „ „	10.00 à 11.00
„ „ „	70	„	„ 11.10	Koolzaad ... ƒ	11.75 à 12.00
Haver, N. dikke	40	„	„ 4.60	Gort, grove . „	11.00 à 12.00
„ „	48	„	„ 5.25	Gort, parel . „	15.00 à 18.00
„ Voer	35	„	„ 3.90	Olie, raap per vat	37.00 à 00.00
„ „	40	„	„ 4.45	Raapkoeken....	à 00.00
„ Zwarte	35	„	„ 3.80	Lijnkoeken	00.00 à 00.00
„ „	40	„	„ 4.30	Boter 1/4 ton....	00.00 à 00.00
Garst, N. wint.	54	„	„ 6.00	Boter 1/8 „	à 00.00
„ „ „	56	„	„ 6.40		
„ „ zomer	56	„	„ 5.65		
„ „ knob.	60	„	„ 6.50		

Heden was er belangrijke aanvoer van meest alle artikelen, doch de prijzen hielden zich goed. — Voor Tarwe en Rogge is wat meer besteed. — Boekweit en W. Garst als voren, Zomer-Gerst iets hooger. — Haver ging tot 5 cent hooger door elkander vrij goed van de hand. — Boonen niet lager. — Zaden stil. — Gort met meer handel.

ZWOLLE, 14 April. Tarwe ƒ 14,25 a ƒ 17,00. — Rogge ƒ 11,00 a ƒ 11,50. — Boekweit ƒ 8,00 a ƒ 9,00. — Aardappelen ƒ 3,00 a ƒ 5,00. — Boter per 1/8 ton ƒ 21,25 a ƒ 21,75; per ℔ ƒ 1,05.

STEENWIJK, 24 April Rogge ƒ 10,85 a ƒ 11,60. — Boekweit ƒ 0,00 a ƒ 0,00. — Boter per 1/8 ton ƒ 21,00.

OLDEMARKT, 22 April. Boter per 1/8 vat ƒ 21,00.

AMSTERDAM, 24 April. TARWE en ROGGE tot vorige prijzen met eenigen handel. Tarwe: 128 ℔ witb. Poolsche ƒ 505; 129 ℔ bonte dito ƒ 495, 500, 505; 128 ℔ bonte dito ƒ 496; 130, 132, 133 ℔ nieuwe Geldersche ƒ 425, 435, 440; 127 ℔ dito ƒ 420; 122 ℔ nieuwe Noord-Hollandsche ƒ 385; 122 ℔ nieuwe Vriesche ƒ 390. Rogge: 121 ℔ nieuwe Munstersche ƒ 334; 119, 120 ℔ oude Odessa ƒ 320, 324; 119 ℔ nieuwe dito ƒ 325; 116 ℔ oude Gedroogde ƒ 322; 118 ℔ dito ƒ 330. — GARST als voren; 97 ℔ Old. Zomer ƒ 180; 101 ℔ Smirna ƒ 200. — HAVER in een doen; 82 ℔ Rijns ƒ 160. — BOEKWEIT prijshoudend: 124 ℔ Amersfoortsche ƒ 278; 128 ℔ Holsteinsche ƒ 270; 119 ℔ Eider ƒ 250, 118, [illegible]; 120 ℔ Inlandsche dito ƒ 250. — KOOLZAAD lager afgegeven; Anclammer Röbs £ 65; op 9 v. Olie dadelijk £ 71,50; in April £ 71; Oct. en Nov. £ 67. — LIJNZAAD in een doen; in veiling: 106/7 ℔ Riga ƒ 9 3/8. — RAAPOLIE slapper: op 6w. ƒ 40,50; Vlieg. ƒ 39,25, 39; 1o. Mei ƒ 39,25, 38,75, 7/8; Sept. en Oct. ƒ 38, 1/8; Nov. en Dec. ƒ 38,25, 38, 1/4. — LIJNOLIE traag; op 6w. ƒ 37,75; Vlieg. ƒ 36,50; 1o. Mei ƒ 36,25, 50. — HENNEPOLIE op 6w. ƒ 41,25; Vliegend ƒ 40. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks ƒ 80 a 85. — LIJNKOEKEN per 104 stuks ƒ 11,50 a 13,50. — MOUTWIJN ƒ 18,75 cont. met kleinen handel. — JENEVER 100 pCt. Amst. proef ƒ 23,25 a 23,75 per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 24 April 1854.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2 1/2	pct.	54 15/16	*Polen.* Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	65 3/4	*Spanje.* Oblig.	1	„	17
„ „	4	„	82 1/2	Obligatiën	3	„	
Amort. Synd.	3 1/2	„		Binnenl.	3	„	32 1/4
Handelm.	4 1/2	„		Amortisable			
O. I. Leening	4	„	81 7/8	Bewijz. Coup.			
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4 1/2	„	91	Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	94 3/4	„ Metal.	5	„	57 5/16
Dito 1828/29	5	„	93 3/4	„ „ N.	5	„	75
Cert. 1831/33	5	„		„ „	2 1/2	„	29 3/8
Dito 1840	4	„	71	*Belgie*, Cert.	2 1/2	„	
Dito Stieglits	4	„	70 1/2	Rothschild	2 1/2	„	
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	32
Cert. van dito	5	„	55 1/2	„	4		
				Amerika Bank-Act.			3 5/16

Plotseling hoort men op twee schreden afstands eenen uitroep van schrik.

Er was door eene onverklaarbare onvoorzigtigheid brand ontstaan, die zich met vreesselijke snelheid verspreidde. Alles, wat de krachtigste inspanning vermogt, werd aangewend, om het gevaar te verminderen.

De wind verhief zich; de gezigteinder werd donker. De vlammen breidden zich meer en meer uit, het schip brandde, het zonk — het was niet meer.

Het was in de lente van het jaar 1829; eene kleine boot, aan de woede der golven onttrokken, had slechts aan de manschappen eene tijdelijke toevlugt verzekerd. Hierop waren al de reizigers digt op elkander geplaatst. Nieuwe onrust! Spoedig bemerkte men, dat er voor den stuurman geene genoegzame ruimte overbleef, om het bootje van schipbreuk te redden, als er de minste storm opkwam, en reeds bruischten de golven en rommelde de donder. De kapitein en zijne zeelieden overwogen een oogenblik, wat hun te doen stond. Eenige offers waren ter algemeene redding noodig. Ten minste twee moesten eenen aanvang maken; wie zoude men opofferen, wie zoude men kiezen?

Intusschen werd het gevaar grooter en er was geen oogenblik te verliezen.

HOUDOUL bedekte zijn gezigt met zijne handen; hij zag in, dat de vrouw en het kind moesten sterven.

Een neger bemerkte, wat er in de ziel van HOUDOUL omging; en tikte eenen anderen broeder op den schouder, sprak zacht eenige woorden met hem, en zeide op eenen plegtigen toon tot den kapitein: „Zweer ons, dat gij onze meesteres zult redden en wij storten ons oogenblikkelijk in zee." „Neen," riep mevrouw MULSIT, „deze grootmoedige opoffering kan ik niet aannemen. Slechts ééne bede heb ik, namelijk deze, dat gij mijn kind zult redden en als het uwe aannemen, kapitein!"

„Arme kleine!" riepen de beide negers uit, terwijl zij het kind omarmden, „tot weerzien hier boven!" En met den vinger naar den hemel wijzende, stortten zij zich onder bliksemvuur en het geratel des donders in zee — en verdwenen spoedig.

Deze kloekmoedige zelfopoffering scheen plotseling den toorn des hemels te doen bedaren. De wind ging liggen, de storm hield op — en de manschap was gered.

ALLERLEI.

Duitsche boekhandelaars brengen het ver! Immers te Bremen resideert een *Kaiser*, — te Hanau een *König*, — te Augsburg beveelt een *Hersog*, — te Nordhausen zendt een *Furst* zijne bedienden en reizigers uit, — te Wesel leeft een *Prins*, — te Oppeln een *Baron*, en te Hamburg een *Edler*.

—

Dat het weder bij het poten van aardappelen in aanmerking dient te komen, meenen wij eenigzins door het volgende voorval gestaafd te zien.

Een landman, hiermede bezig zijnde, gebruikte tot dit doel doorgesneden aardappelen, waarvan hij een goeden voorraad bij zich op den akker had staan. Reeds had hij een gedeelte gepoot en ondergeegd, toen hij voor eene opkomende regenbui de wijk in huis nam en de overige poters in eene mand aan den regen liet blootgesteld, maar ze na verloop van eenige uren insgelijks in den grond bragt. — Eenige weken later zag hij de laatstgepoote ongelijk schaarscher opkomen, dan de eerste. Aan de mindere vruchtbaarheid van den grond of andere plaatselijke omstandigheden kon zulks niet toegeschreven worden, veeleer aan den regen, die het stof had weggespoeld, dat zich op de doorgesneden zijde van deze vrucht zet en tot ontkieming noodzakelijk is. *Gouds. Kr.*

ANECDOTEN.

Eens werden op Sicilie alle Franschen vermoord, welke algemeene moord bekend is onder den naam van Siciliaansche Vesper. Toen Henry IV later als iets zeer natuurlijks met den spaanschen gezant over een verovering van Italie sprak, en verklaarde dat zulks zoo gemakkelijk kon gaan, dat hij te Milaan kon ontbijten, te Rome dineren, en te Napels het avondmaal gebruiken, antwoordde deze beleefd: „Wel zeker, Sire, en uwe Majesteit zou misschien nog juist tijdig genoeg voor de Vesper in Sicilie aankomen."

—

Een koetsier zeide tegen zijn heer, die een woekeraar en daarom door een ieder gehaat was, de dienst op.

„Waarom wilt gij mij verlaten?" vroeg zijn heer toen.

„Omdat," antwoordde de koetsier, „als wij rijden de menschen altijd zeggen: *Daar rijdt de schelm*, en ik dan niet weet wie van ons beiden zij meenen, en dat verdriet mij."

TER DRUKKERIJ VAN GRATAMA, TE ASSEN.